

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobců: a) X, narozená X
b) nezletilá X, narozená X,
c) nezletilý X, narozený X,
všichni státní příslušnost: Ázerbajdžánská republika
všichni bytem X
zastoupených advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, IČO 000 07 064
sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2026, č. j. OAM-1269/ZA-ZA11-ZA19-2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V této azylové věci se soud zabývá posouzením přípustnosti opakované žádosti cizinců o mezinárodní ochranu.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

I. Shrnutí stavu věci ve správním řízení

2. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále „*napadené rozhodnutí*“) zastavil žalovaný řízení o udělení mezinárodní ochrany dle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v rozhodném znění (dále „*zákon o azylu*“) z důvodu nepřipustnosti opakované žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.
3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že opakovaná, tj. v pořadí druhá, žádost žalobců o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, neboť nová tvrzení žalobců nepřinesla nové konkrétní informace související s údajnými protirežimními aktivitami manžela žalobkyně a), z nichž žalobci dovozovali důvod pro udělení mezinárodní ochrany v řízení o jejich první žádosti o mezinárodní ochranu. Tvrzená integrace žalobců včetně manžela žalobkyně a) do českého prostředí nebyla způsobila přípustnost druhé žádosti ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu založit. Od rozhodnutí o první žádosti žalobců o mezinárodní ochranu, kterým nebyla žalobcům udělena žádná z forem mezinárodní ochrany, nedošlo k azylově relevantní změně bezpečnostní a politické situace v zemi jejich původu. Správní orgán rovněž neshledal důvody hodné zvláštního zřetele zakládající přípustnost druhé žádosti ve smyslu § 11a odst. 4 zákona o azylu.
4. Opakovaná žádost žalobců o udělení mezinárodní ochrany souvisí s opakovanou žádostí manžela žalobkyně a), který je současně otcem žalobců b) a c). Rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany z důvodu nepřipustnosti opakované žádosti manžela žalobkyně a) o udělení mezinárodní ochrany, je rovněž přezkoumáváno zdejším soudem, a to v řízení vedeném pod spisovou značkou 36 Az 1/2026.
5. V dané věci je podstatné, že důvod pro udělení mezinárodní ochrany žalobci odvozují od azylového příběhu manžela žalobkyně a) majícího základ v jeho tvrzených protirežimních (politických) aktivitách v zemi původu. Azylový příběh manžela žalobkyně a) však byl žalovaným a následně krajským a Nejvyšším správním soudem shledán nevěrohodným.
6. S rozhodnutím žalovaného žalobci nesouhlasili.

II. Žaloba

7. Žalobci napadli rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“) ve spojení s § 32 zákona o azylu. Navrhli, aby soud napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost, resp. pro nezákonnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
8. Uvedli, že posouzení jejich žádosti je svázáno s posouzením žádosti manžela žalobkyně a), který vykazoval v zemi původu politickou aktivitu, pro kterou je celá rodina pronásledována. Žalobkyně a) má obavu, že pokud by se vrátila do země původu, čelila by z důvodu postupu státu proti jejímu manželovi pronásledování, neboť sdílí stejné politické názory a postoje.
9. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalobci spatřovali v absenci hodnocení ekonomické, sociální a bezpečnostní situace v zemi jejich původu a v neprovedení komparace první a druhé žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany. Nezhodnoceny zůstaly obavy žalobkyně a) z návratu do země původu vzhledem k problémům s bezpečností a hrožícím útlakem z důvodu protirežimní činnosti manžela žalobkyně a). Zcela opomenuto zůstalo tvrzení žalobkyně ohledně neutěšené ekonomické a sociální situace v zemi původu.

10. Dle žalobců byly v dané věci dány důvody pro udělení azylu, resp. doplňkové ochrany. Azylový příběh žalobkyně a) navázaný na azylový příběh jejího manžela dokládá možné pronásledování v případě návratu do země původu a zejména pak hrozbu vážné újmy. Hrozba vážné újmy žalobkyně a) spočívající v nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání v případě návratu žalobkyně a) do vlasti není vyloučena, přičemž v důsledku korupce v řadách státních orgánů se žalobkyně a) nemůže na tyto obrátit se žádostí o pomoc. Nebezpečí tvrzené žalobkyní a) není vyvráceno žádným relevantním podkladem. Integrace žalobců a manžela žalobkyně a) v České republice odůvodňuje udělení humanitárního azylu.
11. Žalovaný dle žalobců pochybil, neboť nepostupoval dle Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků vydanou Úřadem vysokého komisaře pro uprchlíky OSN a svou aktivní činností odmítl přispět k náležitému zjištění skutkového stavu věci. Žalovaný rovněž opomenul obecné pravidlo, že v pochybnostech, kdy nelze průkazně tvrzení účastníka ověřit, se jeho žádosti vyhová.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Poukázal na totožné odůvodnění první a druhé žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany a na závěr o nevěrohodnosti azylového příběhu, k němuž žalovaný v rámci řízení o první žádosti žalobců dospěl. Uvedený závěr žalovaného byl potvrzen krajským i Nejvyšším správním soudem. Většina žalobních námitek míří do předchozího, již skončeného, řízení. Komparace první a druhé žádosti je obsažena na straně 3 napadeného rozhodnutí. Situace v zemi původu žalobců byla žalovaným zhodnocena. Integrace žalobců není blíže specifikována. Institut humanitárního azylu, kterého se žalobci domáhají, byl zrušen.

IV. Přezkum věci soudem

13. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu s přihlédnutím k § 32 odst. 9 zákona o azylu.
14. Žaloba není důvodná.
15. Ze správního spisu a z úřední činnosti zjistil soud následující pro věc rozhodné skutečnosti.
16. Žalobci jsou státními příslušníky Ázerbájdžánské republiky, žalobkyně a) vyznává islám, žalobci b) a c) jsou bez náboženského přesvědčení. Žalobkyně a) není členkou žádné politické strany. Žádný z žalobců nemá vážnější zdravotní problémy. Žalobkyně a) pobývá v České republice od srpna roku 2020, kdy zde poprvé požádala o mezinárodní ochranu. Je vdaná. Žalobci b) a c) se narodili v České republice.
17. Žalovaný vydal dne 31. 1. 2025 pod č. j. OAM-513/ZA-ZA11-ZA19-R3-2020 rozhodnutí, kterým žalobcům žádnou z forem mezinárodní ochrany neudělil. Žalobci totiž odvozovali důvody pro udělení mezinárodní ochrany od azylového příběhu manžela žalobkyně a), který byl shledán nevěrohodným. Žalobkyně a) sama neměla v zemi původu žádné problémy s policií nebo státními orgány, nevyvíjela žádnou politickou aktivitu. Obtížnou ekonomickou situaci v Ázerbájdžánu nevyhodnotil žalovaný jako důvod pro udělení humanitárního azylu. Žaloba podaná žalobci proti uvedenému rozhodnutí žalovaného byla rozsudkem zdejšího soudu ze dne 18. 6. 2025, č. j. 61 Az 2/2025-39, zamítnuta. Následně podaná kasační stížnost žalobců byla pravomocným usnesením Nejvyššího správního soudu

ze dne 30. 10. 2025, č. j. 2 Azs 168/2025-44, odmítnuta pro nepřijatelnost. Oba soudy se ztotožnily se závěrem žalovaného, že u žalobců není dán žádný důvod pro udělení mezinárodní ochrany.

18. Dne 6. 11. 2025 podali žalobci druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Jde o tzv. opakovanou žádost ve smyslu § 2 písm. f) zákona o azylu. Podání žádosti při pohovoru žalobkyně a) odůvodnila odkazem na politickou aktivitu jejího manžela, která již byla předmětem posouzení v rámci řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Jako novou skutečnost uvedla anonymní telefonáty směřující vůči rodičům jejího manžela, při nichž se někdo na manžela vyptával, a dále integraci rodiny do české společnosti. Žalobci b) a c) navštěvují v České republice předškolní zařízení, žalobkyně b) mluví česky. Rodina zde má kamarády.
19. Podle § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu *opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou před nabytím právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo kdykoli po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany.*
20. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
21. Podle § 11a odst. 4 zákona o azylu *Ministerstvo může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou.*
22. Dle § 10a písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1. Dle § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se dále zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.*
23. K otázce přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu a podmínkám jejího věcného projednání existuje ustálená judikatura. Z ní plyne, že přípustnost opakované žádosti vyžaduje existenci nové skutečnosti nebo zjištění, které musí mít určitou „přidanou hodnotu“ a kvalitu oproti žádosti předchozí. Podmínkou věcného posouzení opakované žádosti o mezinárodní ochranu, tj. podmínkou přípustnosti opakované žádosti, tedy je, že nové skutečnosti, ať již uváděné cizincem nebo v řízení vyšlé najevo, jsou relevantní z hlediska mezinárodní ochrany, tedy svědčí o tom, že by žadatel mohl být v zemi původu vystaven pronásledování z důvodu uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu tam hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Smyslem institutu nepřijatelnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu je na jedné straně umožnit opětovné posouzení věci v případě, že nové skutečnosti nebo zjištění mohou vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí. K tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65 a usnesení NSS ze dne 20. 1. 2026, č. j. 1 Azs 195/2025-31, odst. 13 a 14. Všechna v tomto rozsudku uvádění rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz.
24. Dle rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS, odst. 19 platí, že *odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřípustnost*

opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

25. Pokud jde o rozsah odůvodnění rozhodnutí správního orgánu v části týkající se (ne)konzistentnosti situace v zemi původu žadatele o mezinárodní ochranu, tak rozhodnutí o opakované žádosti musí obsahovat alespoň stručné odůvodnění, proč k relevantní změně v zemi původu nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017-38, odst. 29 a usnesení NSS ze dne 20. 1. 2026, č. j. 1 Azs 195/2025-31, odst. 15.
26. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že bylo vydáno v souladu se zákonem a požadavky kladenými judikaturou NSS na odůvodnění rozhodnutí o opakované (druhé) žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
27. Žalobci tvrzenou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí soud neshledal. Dle ustálené judikatury NSS platí, že není na místě klást přemrštěné, příliš formální a nepřiměřeně vysoké požadavky na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost soudem je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75). Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatecích odůvodnění rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž správní orgán opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem. Pouhý nedostatek odůvodnění zásadně nemůže být důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů, nachází-li se ve správním spise dostatek podkladů podporujících závěry žalovaného, resp. výrok jeho rozhodnutí.
28. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, z jakých podkladů při posuzování opakované žádosti žalobců vycházel. Z podkladů, které jsou součástí správního spisu, zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Důvody uváděné žalobci v řízení o jejich druhé žádosti, pro něž měli za to, že existuje důvod pro udělení mezinárodní ochrany v České republice, žalovaný dostatečně posoudil a své závěry učinil součástí odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí provedl srovnání důvodů uvedených v rámci řízení o druhé žádosti o mezinárodní ochranu s tvrzeními učiněnými v rámci řízení o první žádosti. Rovněž zhodnotil politickou a bezpečnostní situaci v zemi původu žalobců, kterou shledal jako konzistentní, tedy bez azylově relevantní změny. Z obsahu napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že obavy žalobkyně a) z návratu do Ázerbájdžánu, které má žalobkyně mít v důsledku tvrzené protirežimní aktivity jejího manžela, neshledal žalovaný s odkazem na celkovou nevěrohodnost azylového příběhu manžela žalobkyně a) důvodnými.

29. K závěru žalovaného, že nyní projednávaná žádost o mezinárodní ochranu je nepřipustná ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, nemá soud výhrady. Žalobci uplatněný důvod podání druhé žádosti o mezinárodní ochranu spočívající v odkazu na protirežimní aktivity manžela žalobkyně a) a na ně navazující jednání policie v zemi jejich původu nepředstavuje novou skutečnost, neboť jde o důvod uplatněný již v první žádosti, který byl žalovaným řádně posouzen. Nové tvrzení žalobkyně a) o anonymních telefonátech směřujících vůči rodičům jejího manžela, při nichž se někdo na manžela vyptával, nezakládá přípustnost druhé žádosti, neboť jde o tvrzení navazující na předchozí azylový příběh manžela žalobkyně a), který byl žalovaným a následně i krajským a Nejvyšším správním soudem posouzen jako nevěrohodný. Uvedené, ve své podstatě obecné, tvrzení žalobkyně a) je tedy namísto vyhodnotit jako nevěrohodné, a tudíž nezakládající věcné posouzení opakované žádosti.
30. K tvrzení žalobců, že azylový příběh žalobkyně a) navázaný na azylový příběh jejího manžela nevylučuje možné pronásledování v případě návratu do země původu a zejména pak hrozbu vážné újmy, přičemž v důsledku korupce v řadách státních orgánů se nelze na tyto orgány obrátit s žádostí o pomoc, soud uvádí, že jde o zcela obecné tvrzení, které nezakládá hrozbu skutečně odůvodněného a reálného nebezpečí. Jak již bylo uvedeno výše, manželem žalobkyně a) prezentovaný azylový příběh byl vyhodnocen příslušnými orgány jako nevěrohodný, hrozba nebezpečí pro žalobce je tedy dle soudu spíše hypotetická.
31. Dosud neposuzovaný důvod pro udělení mezinárodní ochrany žalobcům, tedy novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, představuje tvrzení o integraci žalobců do českého prostředí. Z výpovědi žalobkyně a) učiněné v rámci řízení o druhé žádosti vyplynulo, že žalobci b) a c) navštěvují v České republice předškolní zařízení, rodina zde má kamarády, manžel žalobkyně a) zde pracuje. Uvedený důvod byl žalovaným vyhodnocen na straně 3 napadeného rozhodnutí tak, že nejde o skutečnost svědčící o možnosti pronásledování žalobců z důvodu uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu nebo o hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. S tímto závěrem se soud ztotožňuje. Jde sice o novou, tedy dříve neposuzovanou, skutečnost, avšak bez dalšího nikoliv azylově relevantní ve smyslu § 12 písm. b), resp. § 14a zákona o azylu. Z obsahu napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že žalovaný integraci žalobců nevyhodnotil ani jako důvod hodný zvláštního zřetele podle § 11a odst. 4 zákona o azylu.
32. I soud má za to, že čtyřletý, resp. pětiletý pobyt žalobců v České republice při absenci jiných mimořádných okolností bez dalšího nepředstavuje okolnost hodnou zvláštního zřetele ve smyslu § 11a odst. 4 zákona o azylu. V dané věci je třeba si uvědomit, že k tvrzené integraci došlo k důsledku trvajícího správního a soudního řízení, s nímž bylo spojeno právo žalobců pobývat v České republice. Výsledkem azylového řízení však byl závěr o celkové nevěrohodnosti azylového příběhu manžela žalobkyně a), od něhož žalobci odvozovali důvod pro udělení mezinárodní ochrany. Integrace žalobců tak s ohledem na výše uvedené nemůže dle soudu představovat okolnost hodnou zvláštního zřetele zakládající přípustnost opakované žádosti. Žalobci stěží mohou získat beneficium v podobě mezinárodní ochrany v České republice, pokud je jejich integrace fakticky následkem předchozího nekorektního jednání manžela žalobkyně a) v podobě vylíčení nevěrohodného azylového příběhu podpořeného navíc listinami, které byly vyhodnoceny jako nepravé.
33. Nad rámec uvedeného soud uvádí, že tvrzená integrace do českého prostředí zřejmě představuje skutečnost, kterou mohli žalobci uplatit již v řízení o první žádosti, o které bylo žalovaným rozhodnuto pouze 9 měsíců předtím, že byla podána druhá žádost o mezinárodní ochranu.

34. Žalobní námitku spočívající v absenci hodnocení ekonomické a bezpečnostní situace v zemi původu žalobců hodnotí soud jako nedůvodnou. K situaci v zemi původu žalobců se žalovaný vyjádřil na straně 3 napadeného rozhodnutí. Na základě Informace Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky z prosince 2025 dospěl žalovaný k závěru, že v zemi původu žalobců nedošlo k jakékoliv změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. K tomuto závěru žalovaného nemá soud výhrady. Ze srovnání popisu politické a bezpečnostní situace v Ázerbájdžánu obsaženého v rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2025, č. j. OAM-513/ZA-ZA11-ZA19-R3-2020 (zejména strana 9) a v Informaci Ministerstva vnitra ČR z prosince 2025, z níž vycházel žalovaný v napadeném rozhodnutí, vyplývá, že k azylově relevantní změně v zemi původu žalobců nedošlo. Nelze se tedy důvodně domnívat, že by žalobci mohli být v zemi původu vystaveni pronásledování podle § 12 zákona o azylu nebo hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Ostatně takovou změnu v zemi původu žalobci ani v žalobě netvrdili. Ekonomické důvody nejsou v souladu s konstantní judikaturou NSS relevantní pro poskytnutí mezinárodní ochrany. K tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 47/2004-60 či usnesení NSS ze dne 15. 7. 2025, č. j. 7 Azs 57/2025-32, odst. 7.
35. Soud nepřisvědčuje rovněž námitkám žalobců, že žalovaný pochybil, neboť svou aktivní činností odmítl přispět k náležitému zjištění skutkového stavu věci a opomenul obecné pravidlo, že v pochybnostech, kdy nelze průkazně tvrzení účastníka ověřit, se jeho žádosti vyhová. V dané věci z podkladů založených ve spise žalovaný v kontextu tvrzení žalobců a závěru o nevěrohodnosti azylového příběhu manžela žalobkyně a), od něhož žalobci důvod pro udělení mezinárodní ochrany odvozovali, dostatečně zjistil skutkový stav věci. Informace o zemi původu žalobců, z nichž žalovaný vycházel, hodnotí soud jako obsahově přiléhavé a přiměřeně aktuální. Pochybnosti odůvodňující vyhovění opakované žádosti žalobců nebyly v dané věci shledány. K tvrzení žalobců, že jejich integrace do českého prostředí představuje důvod pro udělení humanitárního azylu, soud uvádí, že s účinností od 1. 10. 2025 byl institut humanitárního azylu (§ 14 zákona o azylu) zrušen. K žalobní námitce, že se žalovaný nevyjádřil k tvrzení žalobkyně a) ohledně neutěšené ekonomické a sociální situace v Ázerbájdžánu, soud uvádí, že takové tvrzení žalobkyně a) ve správním řízení o druhé žádosti neučinila.
36. Ve vztahu k námitce týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu lze odkázat na ustálenou judikaturu NSS, zejména na rozsudek ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003-59, č. 181/2004 Sb. NSS či usnesení NSS ze dne 8. 7. 2021, č. j. 7 Azs 58/2021-36, odst. 8. Z nich plyne, že je povinností správního orgánu zjišťovat skutečnosti rozhodné pro udělení azylu jen tehdy, jestliže žadatel o udělení azylu alespoň tvrdí, že zde azylově relevantní skutečnosti jsou. Správní orgán nemá povinnost domýšlet právně relevantní důvody pro udělení azylu žadatelem neuplatněné a činit posléze k těmto důvodům příslušná skutková zjištění. Povinnost zjistit skutečný stav věci má správní orgán pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl.

IV. Závěr a náklady řízení

37. Soud shrnuje, že rozhodnutí žalovaného z výše uvedených důvodů hodnotí jako zákonné a žalobní námitky jako nedůvodné. Protože v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlédnout z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
38. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 2. června 2026

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce